

Υπόθεση R.C. κατά Σουηδίας (9.6.2010)¹

Δικαστές: J.Casadevall, πρόεδρος, E. Fura, B.M. Zupančič, Al.Gyulumyan, In. Ziemele, L.-L.Guerra, A. Power, δικαστές
Δικηγόροι: Mr J. Wiklund, δικηγόρος Skellefteå για τον προσφεύγοντα και η κυρία A. Erman του Υπουργείου Εξωτερικών της Σουηδίας για την κυβέρνηση

Αιτών άσυλο από το Ιράν, θύμα βασανιστηρίων – Αξιολόγηση και αποδεικτική ισχύς πιστοποιητικού βασανιστηρίων συνταχθέν από γιατρό κέντρου υγείας της Σουηδίας: παρέχει ισχυρές ενδείξεις που επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, κατά τους οποίους οι ουλές και τα τραύματα που έφερε στο σώμα του οφείλονταν σε κακομεταχείριση ή βασανιστήρια – Βάρος της απόδειξης στη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα – Εφαρμογή του ευεργετήματος της αμφιβολίας – Απόλυτη η απαγόρευση απέλασης σε χώρα όπου υπάρχει κίνδυνος να υποστεί ο ενδιαφερόμενος τη μεταχείριση που απαγορεύει το άρθρο 3 της Σύμβασης: υποχρέωση του απειλούμενου με απέλαση να προσκομίσει και / ή να επικαλεστεί αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι η εκτέλεση του καταγγελλόμενου μέτρου ενέχει τον κίνδυνο της προαναφερόμενης μεταχείρισης – Κατά το Δικαστήριο, οι εθνικές αρχές είναι σε θέση να αξιολογήσουν καλλίτερα όχι μόνο τα γεγονότα, αλλά, ειδικότερα, την αξιοπιστία των μαρτύρων, δεδομένου ότι έχουν την ευκαιρία της άμεσης επαφής, ακρόασης και αξιολόγησης της συμπεριφοράς του ενδιαφερόμενου προσώπου – Άποψη μειοψηφίας: η Σύμβαση παραβιάζεται μόνο στην περίπτωση που η κυβέρνηση δεν εξετάσει ενδελεχώς τα αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τους ισχυρισμούς του αιτούντα άσυλο.

Εφαρμοστέο δίκαιο:

Άρθρα 3 και 41 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως τροποποιήθηκε με τα Πρωτόκολλα Νο. 11 και Νο. 14, που τροποποιεί το Σύστημα Ελέγχου της Σύμβασης
Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ 256, τ. Α') όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 2400/1996 (ΦΕΚ 96, τ. Α') και το Ν. 3344/2005 (ΦΕΚ 133, τ. Α')

Πραγματικά περιστατικά: Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1965 και κατά το χρόνο της εκδίκασης της υπό κρίση προσφυγής διέμενε στη Σουηδία.

A. Η διαδικασία ενώπιον των Σουηδικών Αρχών και Δικαστηρίων

Ο προσφεύγων εισήλθε στη Σουηδία στις 18 Οκτωβρίου 2003 και τρεις μέρες αργότερα αιτήθηκε από την Επιτροπή Μετανάστευσης της χορήγηση ασύλου και άδειας διαμονής στη χώρα.

Στις 27.5.2004, κατά την προκαταρκτική εξέταση της αίτησης ασύλου από την Επιτροπή Μετανάστευσης, ο προσφεύγων δήλωσε ότι είναι σίιτης μουσουλμάνος, καταγόμενος από το Νότιο Ιράν, όπου διαμένουν η σύζυγός του και οι δύο ανήλικοι γιοι τους. Τις λεπτομέρειες του ταξιδιού του στη Σουηδία είχε ρυθμίσει ένας δουλέμπορος: ο προσφεύγων ταξίδεψε από το Ιράν στη Σουηδία κρυμμένος σε φορτηγό. Όσον αφορά στο φόβο δίωξης στο Ιράν, ο κύριος R.C. ισχυρίστηκε ότι είχε επικρίνει κατ' επανάληψη την κυβέρνηση του Ιράν και, ότι συνελήφθη την τελευταία φορά που συμμετείχε σε διαδήλωση φοιτητών προς ένδειξη αλληλεγγύης. Οι αρχές διέταξαν τη φυλάκισή του στο σωφρονιστικό κατάστημα Serah, όπου παρέμεινε για επτά μήνες και στη συνέχεια τη μεταγωγή του σε φυλακή της γενέτειράς του, όπου παρέμεινε κρατούμενος για άλλους δεκαεπτά μήνες. Ουδέποτε παραπέμφθηκε ενώπιον δικαστηρίου. Κάθε τρεις μήνες θρησκευτικό δικαστήριο εξέταζε αν συνέτρεχε λόγος παράτασης της κράτησής του. Διαρκούς της κράτησής του υπέστη βασανιστήρια, εξαιτίας των οποίων εξακολουθεί να υποφέρει από πονοκεφάλους. Γνωρίζει και άλλους ιρανούς πολίτες που συνελήφθησαν λόγω της συμμετοχής τους στη φοιτητική διαδήλωση και εξακολουθούν να κρατούνται χωρίς δίκη.

Στις 4.6.2004, η Επιτροπή Μετανάστευσης εξέτασε ενδελεχώς το αίτημα ασύλου του προσφεύγοντα. Ο κύριος R.C. επανέλαβε τους αρχικούς ισχυρισμούς του και επιπλέον επικαλέστηκε τα ακόλουθα γεγονότα: Το 1993 παραιτήθηκε από την εργασία του και επέστρεψε στο χωριό του για να εργαστεί ως αγρότης. Συζητούσε με συγχωριανούς του για το καθεστώς ανελευθερίας και την έλλειψη σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου στο Ιράν. Μια νύχτα, η Basij («πολιτοφυλακή» που πρόσκειται στον Ανώτατο Ηγέτη της χώρας) κατέστρεψε με τρακτέρ τα χωράφια του. Όταν προσήλθε στην αστυνομία για να καταγγείλει το γεγονός οι αρμόδιοι αξιωματούχοι τον συμβούλεψαν να μην προβεί σε κάποια νομική ενέργεια, δεδομένου ότι δεν θα οδηγούσε σε κάποιο αποτέλεσμα. Ο προσφεύγων είχε εκφράσει την άποψή του για την κυβέρνηση παρακολουθώντας τηλεόραση σε δημόσιους χώρους. Αργότερα, η Basij κατέστρεψε το αυτοκίνητό του, λιθοβόλησε το σπίτι του και του διαμήνυσε – μέσω συγγενούς της συζύγου του που εργα-

¹ Προσφυγή Νο. 41827/07. Δημοσιευμένη σε [Επετηρίδα Δικαίου Προσφύγων και Αλλοδαπών 2010](#), εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή.

ζόταν για το καθεστώς – να σταματήσει τη δράση του και να πάψει να συμμετέχει στις «βραδιές ενημέρωσης». Για πρώτη φορά υπήρξε αποδέκτης απειλητικών μηνυμάτων το 1997. Μετά το 2000, οπότε συμμετείχε για πρώτη φορά σε φοιτητική διαδήλωση, τα μηνύματα ήταν σοβαρότερα. Οι αστυνομικές αρχές επενέβησαν για να διαλύσουν τη διαδήλωση και απέφυγε τη σύλληψη επειδή είχε ήδη απομακρυνθεί από αυτήν. Στις 9.7.2001 συμμετείχε για δεύτερη φορά σε φοιτητική διαδήλωση και συνελήφθη επειδή η αστυνομία είχε αποκλείσει όλες τις οδούς διαφυγής και είχε μαγνητοσκοπήσει τους διαδηλωτές ώστε να χρησιμοποιήσει το σχετικό υλικό ως αποδεικτικό στοιχείο της δράσης τους. Οι αστυνομικές αρχές συνέλαβαν πολλούς διαδηλωτές. Στο πλαίσιο της διαδήλωσης οι πολίτες φώναζαν συνθήματα κατά του προέδρου και της κυβέρνησης της χώρας απαιτώντας την απόλυση των κρατούμενων φοιτητών. Στη φυλακή Serah υπέστη βασανιστήρια: έχει σημάδια από δύο μαχαιριές στο μηρό, από το βραστό νερό με το οποίο τον περιέλουσαν στο στήθος και από τα γρονθοκοπήματα των δεσμοφυλάκων του. Στις 11.2.2002 μεταφέρθηκε σε σωφρονιστικό κατάστημα της γενέτειράς του. Σχεδίαζε την απόδρασή του για σχεδόν εννέα μήνες επιδεικνύοντας συμπεριφορά απρόσκοπτης συνεργασίας με τους δεσμοφύλακες, ώστε να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους. Οι «θρησκευτικές δίκες» διεξάγονταν στο προαύλιο των φυλακών. Διαρκούσης της κράτησής του συνομίλησε με τρεις από τους φίλους του που τον επισκέφθηκαν στη φυλακή. Στις 19.7.2003 προσήχθη ενώπιον δικαστηρίου, όπου παρέστησαν και οι φίλοι του. Φορούσε τα ρούχα του κάτω από τη στολή της φυλακής και δεν έφερε χειροπέδες καθώς οι δεσμοφύλακες τον εμπιστεύονταν. Αναμένοντας την εκδίκαση της υπόθεσής του ζήτησε από το δεσμοφύλακα την άδεια να πάει στην τουαλέτα, όπου έβγαλε τη στολή της φυλακής. Στο μεταξύ ένας από τους φίλους του άναψε τη μηχανή του αυτοκινήτου στο οποίο επιβιβάστηκε ο προσφεύγων και απέδρασε ενόσω ο άλλος φίλος του είχε αρχίσει να συζητά με το δεσμοφύλακα για να του αποσπάσει την προσοχή. Επρόκειτο για «επαναστατικό δικαστήριο» και υπήρχε πολύς κόσμος. Παρέμεινε κρυμμένος για δύο περίπου μήνες στο σπίτι του φίλου του, που στο μεταξύ βρήκε δουλέμπορο που οργάνωσε το ταξίδι διαφυγής του από το Ιράν. Ενόσω κρυβόταν, οι αστυνομικές αρχές ανέκριναν δύο φορές τη σύζυγό του προκειμένου να τους πληροφορήσει για το σύζυγό της. Επίσης, σε ανάκριση υποβλήθηκε και ο πατέρας του. Ο προσφεύγων υπογράμμισε ότι δεν ήταν, και δεν υπήρξε ποτέ, μέλος πολιτικού κόμματος ή οιασδήποτε πολιτικής οργάνωσης και ότι ουδέποτε είχε καταδικαστεί για την τέλεση αξιόποινης πράξης. Ήταν πεπεισμένος ότι, σε περίπτωση επιστροφής του στο Ιράν, κινδυνεύει να εκτελεστεί επειδή απέδρασε από τη φυλακή αλλά και επειδή πρόκειται να κατηγορηθεί για συνεργασία με τους πολέμιους του Ισλάμ.

Περαιτέρω, ο κύριος R.C. δήλωσε ότι υποφέρει διαρκώς από πονοκεφάλους και αϋπνίες και ότι είχε προβλήματα με τα πόδια του. Σχετικά κατέθεσε το από 4.2.2005 ιατρικό πιστοποιητικό που υπογράφει ο Δρ. Markström I., γιατρός σε τοπικό κέντρο υγείας. Σύμφωνα με το πιστοποιητικό, ο προσφεύγων φέρει σημάδια στους δύο αστραγάλους και στο εξωτερικό τμήμα και των δύο επιγονατίδων. Επίσης, φέρει δύο πλευρικές ουλές στον αριστερό μηρό και είναι κόκκινη η περιοχή του θώρακά του, από το λαιμό έως κάτω το στήθος. Περαιτέρω, όταν χασμουριόταν ακουγόταν δυνατός ήχος από την αριστερή πλευρά του σαγονιού του. Κατά την άποψη του γιατρού, αυτά τα τραύματα μπορεί κάλλιστα να οφείλονται στα βασανιστήρια, που ισχυρίστηκε ότι υπέστη στο Ιράν, δηλαδή ότι όντας αλυσοδεμένος από τους αστραγάλους ήταν κρεμασμένος για πολλές ώρες με το κεφάλι ανάποδα, ότι τον περιέλουσαν με βραστό νερό στο στήθος, ότι χτύπησαν στο κεφάλι, στο σαγόνι, στην κοιλιά και στα πόδια, και ότι τον είχαν τρυπήσει δύο φορές στον αριστερό μηρό με ξιφολόγη.

Στις 27.5.2005 η Επιτροπή Μετανάστευσης απέρριψε το αίτημα ασύλου του προσφεύγοντα. Κατ' αρχήν σημείωσε ότι ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι δεν συμμετείχε σε πολιτική οργάνωση ή πολιτικό κόμμα και ότι δεν είχε διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην οργάνωση των διαδηλώσεων. Επιπλέον, κατά κανόνα, οι συνεδριάσεις των επαναστατικών δικαστηρίων δεν είναι δημόσιες. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων δεν τεκμηρίωσε τους ισχυρισμούς του και, ως εκ τούτου, παρέλειψε να αποδείξει ότι οι ιρανικές αρχές ενδιαφέρονται για το πρόσωπό του. Επομένως, δεν θα προσελκύσει την προσοχή των ιρανικών αρχών στην περίπτωση της επιστροφής του στην πατρίδα του. Όσον αφορά στην κακομεταχείριση και στα βασανιστήρια που επικαλέστηκε ο προσφεύγων, η Επιτροπή Μετανάστευσης έκρινε ότι το προσκομισθέν ιατρικό πιστοποιητικό δεν αποδεικνύει ότι υπέστη βασανιστήρια, ακόμη και αν οφείλονται σε αυτά τα τραύματα που αναφέρονται σε αυτό. Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν συντρέχει βάσιμος λόγος να πιστευτεί ότι ο κύριος R.C. κινδυνεύει να υποστεί κακομεταχείριση ή βασανιστήρια κατά την επιστροφή στο Ιράν. Εν όψει των ανωτέρω, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπο του προσφεύγοντα οι προϋποθέσεις χορήγησης ασύλου ή άδειας διαμονής στη Σουηδία για ανθρωπιστικούς λόγους.

Ο κύριος R.C. προσέβαλε την προαναφερόμενη απορριπτική απόφαση ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών, επαναλαμβάνοντας τους αρχικούς ισχυρισμούς του και προσθέτοντας ότι τον γνώριζαν περίπου οι μισοί από τους κατοίκους της γενέτειρας πόλης του από την εποχή που ήταν ποδοσφαιριστής. Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι ήταν ένας από τους δέκα έως δώδεκα οργανωτές της διαδήλωσης που πραγματοποιήθηκε το 2001. Είχαν γράψει τα πανό και είχαν αποφασίσει τα συνθήματα που φώναζαν οι διαδηλωτές. Για την παραπάνω δράση, τιμωρήθηκαν και οι συνδιοργανωτές της διαδήλωσης, που ήταν φοιτητές και πολίτες που ήταν στο παρελθόν κρατούμενοι, επειδή ήταν επικριτές του καθεστώτος. Μετά την απόδρασή του, οι αρχές ανέκριναν επτά φορές τη σύζυγό του προκειμένου να τους ενημερώσει για το σύζυγό της και διέταξαν τρεις φορές την κράτησή της. Ο πατέρας του ανακρίθηκε δύο φορές και σε δύο περιπτώσεις οι αρχές πραγματοποίησαν κατ' οίκον έρευνα στο πατρικό του σπίτι. Περαιτέρω, τους δύο πρώτους μήνες της φυλάκισής του κρατήθηκε σε συνθήκες απομόνωσης. Επίσης, οι συνεδριάσεις των επαναστατικών δικαστηρίων είναι δημόσιες και ήταν σχετικά εύκολη η απόδρασή του αφού οι φίλοι του απέσπασαν την προσοχή των δεσμοφυλάκων του διευκολύνοντας με αυτόν τον τρόπο την έξοδό του από το κτήριο. Τέλος, καταθέτοντας τέσσερα ιατρικά πιστοποιητικά, ο κύριος R.C. επικαλέστηκε επιδείνωση της υγείας του, αφού υποφέρει, *μεταξύ άλλων*, από κατάθλιψη και κρίσεις πανικού.

Τον Μάρτιο του 2006 ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ότι η υπόθεσή του παραπέμφθηκε για περαιτέρω κρίση ενώπιον του Δικαστηρίου Μετανάστευσης δυνάμει των νέων διατάξεων της μεταναστευτικής νομοθεσίας.

Η υπόθεση συζητήθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου Μετανάστευσης στις 18.6.2007. Απαντώντας σε ερωτήσεις του δικηγόρου του, ο προσφεύγων δήλωσε, *μεταξύ άλλων*, ότι άρχισε να συμμετέχει σε διαδηλώσεις κατά του καθεστώτος από το 1988 και ότι, το 1997 ή το 1998, διαπίστωσε ότι οι αρχές αδιαφορούσαν για τη στάση του. Συμμετείχε σε ετήσιες διαδηλώσεις, όπως σε αυτές που οργανώνονταν για την ημέρα της γυναίκας και για την εργατική Πρωτομαγιά. Επίσης, παρευρισκόταν σε συναντήσεις που οργανώνονταν σε διάφορους χώρους. Επειδή ένας συγγενής της συζύγου του ήταν υπάλληλος της υπηρεσίας πληροφοριών είχε πεισθεί ότι οι αρχές δεν έδιναν σημασία στη δράση του. Στη διαδήλωση του 2001, ήταν ένας από τους 4.000 έως 5.000 διαδηλωτές και δεν είχε διαδραματίσει κάποιον ιδιαίτερο ρόλο. Όμως, οι αρχές τον παρακολουθούσαν. Συνελήφθη και κατηγορήθηκε ότι μαχόταν κατά του Ισλάμ και του καθεστώτος. Για τη σύζυγό του, που τον επισκέφθηκε στη φυλακή Serah, ο προσφεύγων δήλωσε ότι κρατήθηκε επί τριήμερο και υποβλήθηκε σε ανάκριση για τη δράση του. Ωστόσο, κανένας άλλος συγγενής του δεν κλήθηκε να παρουσιαστεί ενώπιον των αρχών ούτε ανακρίθηκε από αυτές. Δραπέτευσε όταν, οι φίλοι του, που προσήλθαν στο επαναστατικό δικαστήριο για να παρευρεθούν στη δίκη του, προσποιήθηκαν ότι διαφωνούσαν δίνοντάς του την ευκαιρία να μεταβεί στην τουαλέτα ώστε να αλλάξει τα ρούχα που φορούσε στη φυλακή. Σε δέκα πέντε λεπτά είχε εγκαταλείψει το κτήριο αφού δεν υπήρχε έλεγχος στην έξοδο. Απαντώντας σε ερωτήσεις της Επιτροπής Μετανάστευσης, ο κύριος R.C. ισχυρίστηκε ότι είχε συμμετάσχει στην οργάνωση διαδηλώσεων και ότι διαδραμάτισε ηγετικό ρόλο στη διαδήλωση το 2001. Συνελήφθη γιατί διαδήλωνε στην πρώτη σειρά της πορείας και φώναζε συνθήματα.

Με απόφαση της 9.7.2007, το Δικαστήριο Μετανάστευσης απέρριψε την προσφυγή με τρεις ψήφους υπέρ και μια κατά. Κατ' αρχήν επεσήμανε ότι ο προσφεύγων διέκρινε τους λόγους ασύλου ισχυριζόμενος ότι δεν είχε απλώς συμμετάσχει σε διαδηλώσεις, αλλά είχε εμπλακεί ενεργά και στην οργάνωσή τους. Ωστόσο, δεδομένου ότι δεν ήταν μέλος πολιτικού κόμματος ή πολιτικής οργάνωσης, επικριτικής για το καθεστώς, το Δικαστήριο εκτίμησε ότι δεν πρόκειται να προσελκύσει το ενδιαφέρον των ιρανικών αρχών στην περίπτωση της επιστροφής στη χώρα του. Περαιτέρω, απέρριψε ως αναξιόπιστο τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα αναφορικά με τον τρόπο που δραπέτευσε από το επαναστατικό δικαστήριο, αφού, διενθεις πηγές αναφέρουν, *μεταξύ άλλων*, ότι είναι περιορισμένη η πρόσβαση των πολιτών στις συνεδριάσεις του. Επίσης, σημείωσε ότι, εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του δύο μήνες μετά την απόδρασή του και, εν τέλει, έκρινε ότι δεν απέδειξε ότι είχε υποστεί βασανιστήρια στο Ιράν. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο απεφάνθη ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο κύριος R.C. έχει ανάγκη διεθνούς προστασίας και ότι τα προβλήματα υγείας του δεν ήταν τόσο σοβαρά, ώστε να δικαιολογούν τη χορήγηση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους.

Διαφωνώντας, ένας εκ των δικαστών απεφάνθη ότι ο προσφεύγων παρουσίασε αξιόπιστους ισχυρισμούς ασύλου και, επομένως, ότι η Σουηδία υποχρεούται να αναγνωρίσει στο πρόσωπό του το καθεστώς του πρόσφυγα.

Στις 17.7.2007, ο κύριος R.C. άσκησε έφεση κατά της προαναφερόμενης πρωτοβάθμιας απόφασης ενώπιον του Εφετείου Μετανάστευσης. Σχετικά, επανέλαβε τους αρχικούς ισχυρισμούς του και δήλωσε ότι είναι αληθή όλα τα γεγονότα που επικαλέστηκε. Επίσης, εξέφρασε την άποψη ότι το Δικαστήριο Μετα-

νάστευσης παρέλειψε να εκτιμήσει το ιατρικό πιστοποιητικό που βεβαίωνε τα τραύματα που έφερε λόγω των βασανιστηρίων που είχε υποστεί. Περαιτέρω, αιτήθηκε από το Εφετείο να του χορηγήσει προθεσμία προκειμένου να καταθέσει συμπληρωματικά στοιχεία που του είχε αποστείλει η οικογένειά του από το Ιράν. Το δικαστήριο ικανοποίησε το αίτημα του κυρίου R.C., ο οποίος στις 7.8.2007 κατέθεσε, μεταξύ άλλων, δύο κλήσεις: η μια εξ αυτών απευθυνόταν στη σύζυγό του και η άλλη στον πατέρα του. Αμφότεροι καλούνταν να εμφανιστούν στις 6.8.2003 ενώπιον του επαναστατικού δικαστηρίου του Ιράν προκειμένου να απαντήσουν σε ερωτήσεις που αφορούν στον προσφεύγοντα και στην απόδρασή του από τη φυλακή.

Στις 4.9.2007, το Εφετείο Μετανάστευσης απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντα για εξέταση της έφεσής του.

Στις 9.11.2007, η Επιτροπή Μετανάστευσης κάλεσε τον κύριο R.C. να παρουσιαστεί ενώπιόν της.

Στις 8.11.2007, μετά από αίτημα του προσφεύγοντα, ο Πρόεδρος του Τμήματος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ενώπιον του οποίου εκκρεμούσε η προσφυγή του, υπέδειξε στην κυβέρνηση της Σουηδίας, δυνάμει του άρθρου 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου, να μην τον απομακρύνει στο Ιράν προς το συμφέρον των διαδίκων και της ομαλής διεξαγωγής της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Αναποκρινόμενη στην υπόδειξη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στις 9.11.2007 η Επιτροπή Μετανάστευσης ανέστειλε την εκτέλεση της απόφασης απέλασης μέχρι νεωτέρας.

B. Η ιατροδικαστική ιατρική γνωμάτευση της 14.11.2008

Μετά από αίτημα του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων κατέθεσε την από 14.11.2008 ιατροδικαστική έκθεση που υπογράφει ο Δρ E. Edston, εξειδικευμένος ιατροδικαστής στο Κέντρο Τραυμάτων και Κρίσεων του Νοσοκομείου Danderyd. Η έκθεση συντάχθηκε με βάση τα πρακτικά των συνεντεύξεων που διεξήγαγε με τον προσφεύγοντα η Επιτροπή Μετανάστευσης, το ιατρικό πιστοποιητικό που υπογράφει ο Δρ Markström I., την από 16.10.2008 επιστολή του εκπροσώπου του προσφεύγοντα και την εξιστόρηση των πραγματικών περιστατικών από τον προσφεύγοντα στο γιατρό Δρ Edston, που τον εξέτασε τις 4.11.2008. Επίσης, περιλαμβάνει τις φωτογραφίες από τα σημάδια των τραυμάτων και αναλυτική περιγραφή όλων των ουλών, τον ιατρικό φάκελο της εξέτασης καθώς και τη γνωμάτευση του γιατρού Edston.

Σύμφωνα με την έκθεση, ο κύριος R.C. ισχυρίστηκε ότι, το 2001, διαρκούς της φυλάκισής του στο Ιράν, υπέστη βασανιστήρια: χτυπήματα με κλωτσιές και γροθιές, με κοντάκια όπλων στις επιγονατίδες, με ξιφολόγη στο μηρό, μαστίγωμα, κρέμασμα με το κεφάλι ανάποδα για παρατεταμένο χρόνο και καυτό νερό στο σώμα του. Ο προσφεύγων δήλωσε ότι λόγω των βασανιστηρίων υποφέρει από χρόνιους πονοκεφάλους, έχει μειωμένη αίσθηση στο δεξιό μηρό του, είναι μειωμένη η κινητικότητα της κάτω γνάθου του αλλά και η όραση από το ένα μάτι του, ότι πάσχει από έλκος, ότι πονά στα γόνατα όταν περπατά και ότι αντιμετωπίζει ιατρικά προβλήματα με το θυρεοειδή αδένα και το διαβήτη. Ο γιατρός Edston που εξέτασε τον προσφεύγοντα διαπίστωσε ότι έφερε πολλά σημάδια στο σώμα του.

Κατά το γιατρό Δρ Edston, τα τραύματα που επικαλείται ο προσφεύγων μπορεί να έχουν προκληθεί το 2001, όπως ισχυρίζεται, και τα σημάδια που παρατήρησε στο σώμα του έχουν την εμφάνιση και βρίσκονται στα σημεία του σώματος που αντιστοιχούν στις δηλώσεις του για τον τρόπο που επισυνέβησαν. Για παράδειγμα, τα σημάδια στις επιγονατίδες μπορεί να έχουν προκληθεί από χτυπήματα με κοντάκια όπλων, τα σημάδια στο μέτωπο από κλωτσιές με μπότες, τα σημάδια στον αριστερό αστράγαλο μπορεί να εμφανίστηκαν λόγω της ανάποδης στάσης με την οποία ήταν κρεμασμένος ο προσφεύγων και το οίδημα στο λαιμό μπορεί να οφείλεται σε εγκαύματα. Εν κατακλείδι, ο Δρ Edston σημείωνε ότι, σε περιπτώσεις όπως αυτή που εξέτασε δεν μπορεί να αποκλειστούν πλήρως άλλα αίτια όσον αφορά στην πρόκληση των ουλών, αλλά η εμπειρία αποδεικνύει ότι οι αυτοτραυματισμοί και οι τραυματισμοί που οφείλονται σε ατυχήματα έχουν συνήθως διαφορετική κατανομή σε σχέση με αυτούς του προσφεύγοντα. Τα ευρήματα στην προκειμένη περίπτωση οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα τραύματα προκλήθηκαν στον προσφεύγοντα κυρίως ή σε μεγάλο βαθμό από άλλα πρόσωπα και με τον τρόπο που επικαλέστηκε. Επομένως, προκύπτουν από τα ευρήματα ισχυρές ενδείξεις ότι ο προσφεύγων έχει υποστεί βασανιστήρια.

Νόμω θάσιμο: Α) Παρότι σύμφωνα με γενικά παραδεδομένη αρχή του διεθνούς δικαίου, τα συμβαλλόμενα κράτη έχουν την εξουσία, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει δυνάμει των διεθνών συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένης της Σύμβασης, να ελέγχουν την είσοδο, τη διαμονή και την απομάκρυνση των αλλοδαπών, ευθύνονται δυνάμει του άρθρου 3, όταν για ουσιαστικούς λόγους πιστεύεται ότι ο απειλούμενος με την απομάκρυνση αλλοδαπός αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3. **Β)** Οι αιτούντες άσυλο υποχρεούνται να παράσχουν ικανοποιητικές εξηγήσεις για τις αντιφάσεις των ισχυρισμών του προβάλλουν και αφορούν στο φόβο δίωξης που διατρέχουν στη χώρα καταγωγής τους, ενώ το κράτος ασύλου υποχρεούται να εκτιμήσει και να αξιολογήσει

τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν και επικαλούνται προκειμένου να τεκμηριώσουν ότι κινδυνεύουν να υποστούν σε αυτήν τη μεταχείριση που απαγορεύει το άρθρο 3 της Σύμβασης. Γ) Ο αιτών άσυλο που επικαλείται ότι έχει υποστεί βασανιστήρια στη χώρα καταγωγής του δεν υποχρεούται να προσκομίσει γνωμοδότηση εμπειρογνώμονα, ειδικευμένου σε θέματα βασανιστηρίων. Αντιθέτως, το κράτος υποχρεούται να εξακριβώσει όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, ειδικά όταν από σοβαρές ενδείξεις προκύπτει ότι τα τραύματα του ενδιαφερόμενου μπορεί να έχουν προκληθεί από βασανιστήρια.

Σκεπτικό: Επί της παραβίασης του άρθρου 3 ΕυρΣΔΑ: 37. Ο κύριος R.C. ισχυρίζεται ότι, η απέλαση στο Ιράν τον εκθέτει στον πραγματικό κίνδυνο να συλληφθεί, να βασανιστεί, ίσως και να εκτελεστεί, κατά παραβίαση των δικαιωμάτων που εγγυάται και προστατεύει το άρθρο 3 της Σύμβασης.

A. Οι ισχυρισμοί των διαδίκων

1. Οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα, κυρίου R.C.

38. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, στην περίπτωση της εξαναγκασμένης επιστροφής του στο Ιράν, πρόκειται να αντιμετωπίσει πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο να συλληφθεί, να βασανιστεί, ίσως και να εκτελεστεί, λόγω της προηγούμενης δράσης του ως αντικαθεστωτικού, για την οποία φυλακίστηκε και βασανίστηκε. Επίσης, ισχυρίζεται ότι διατρέχει επιπρόσθετο κίνδυνο λόγω της απόδρασης από τη φυλακή και της παράνομης αναχώρησης από το Ιράν.

39. Κατά τον προσφεύγοντα, η ιατροδικαστική έκθεση που υπογράφει ο Δρ Edston αποδεικνύει τα βασανιστήρια που υπέστη στο Ιράν διαρκούσης της φυλάκισής του. Περαιτέρω, είναι πεπεισμένος ότι ενδιαφέρει ιδιαιτέρως τις ιρανικές αρχές λόγω της αντικαθεστωτικής δράσης του. Έχει εκδηλώσει την αντίθεσή του στο καθεστώς στο πλαίσιο των επαφών και των συζητήσεων με συμπολίτες του και της συμμετοχής του σε διάφορες διαδηλώσεις. Μαζί με δέκα – δώδεκα συμπολίτες του, κυρίως φοιτητές και επικριτές του καθεστώτος, που είχαν φυλακιστεί στο παρελθόν, οργάνωσαν τη διαδήλωση του Ιουλίου του 2001. Συντόνισαν ομάδες διαδηλωτών από διάφορες περιοχές, έγραψαν αφίσες και έδωσαν οδηγίες για τα συνθήματα που χρησιμοποιήθηκαν στη διαδήλωση, όπως «δημοψήφισμα» ή «τέλος στην κακομεταχείριση». Μαζί με τους άλλους διοργανωτές, αποφάσισαν για την πορεία της διαδήλωσης και έδωσαν οδηγίες στους συμμετέχοντες για τον τρόπο και τις οδούς διαφυγής από την αστυνομία και για την απαλλαγή τους από τις αφίσες. Οι υπόλοιποι συνδιοργανωτές της διαδήλωσης συνελήφθησαν και τιμωρήθηκαν από τις αρχές. Έτσι, όντας επικριτικός κατά της ιρανικής κυβέρνησης, είχε τελέσει εγκληματική πράξη.

40. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι καταζητείται από τις αρχές επειδή δραπέτευσε από τη φυλακή. Επισήμως, θεωρείται φυλακισμένος και, επομένως, οι αρχές εξακολουθούν να τον αναζητούν. Τούτο αποδεικνύεται και από τις κλήσεις που απέστειλαν οι αρχές στη σύζυγό του και στον πατέρα του. Περαιτέρω, ήταν εφικτή η απόδρασή του όταν παραπέμφθηκε ενώπιον του δικαστηρίου λόγω της εκτεταμένης διαφθοράς που επικρατεί στη χώρα. Επίσης, οι ιρανικές αρχές ενδιαφέρονται για το πρόσωπό του επειδή έχει διαμείνει στο εξωτερικό για αρκετά χρόνια. Δεδομένου ότι η ιρανική αντιπολίτευση δραστηριοποιείται κυρίως εκτός της χώρας, κινδυνεύει να θεωρηθεί υποστηρικτής της εξόριστης αντιπολίτευσης. Σχετικά, ο προσφεύγων προσθέτει ότι, το Μάρτιο του 2008, ένας πρώην φίλος του, υψηλόβαθμο στέλεχος των Υπηρεσιών Ασφάλειας του Ιράν, προσέγγισε τα παιδιά του και τα προειδοποίησε ότι κινδυνεύει η ζωή του πατέρα τους, εάν επιστρέψει στο Ιράν.

41. Λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, ο προσφεύγων θεωρεί ότι έχει αποδείξει ότι καταζητείται από τις ιρανικές αρχές που επιδεικνύουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το πρόσωπό του. Επομένως, αν επιστρέψει στο Ιράν κινδυνεύει να υποβληθεί σε βασανιστήρια και απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, που ήδη υπέστη πριν διαφύγει στη Σουηδία.

2. Οι ισχυρισμοί της κυβέρνησης

42. Κατά την κυβέρνηση, η υπό κρίση προσφυγή δεν θέτει ζήτημα παραβίασης του άρθρου 3 της Σύμβασης.

43. Η προβληματική κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν δεν αρκεί, αυτή καθαυτή, για να αποδειχθεί ότι η εξαναγκασμένη επιστροφή του προσφεύγοντα στη χώρα καταγωγής του εγείρει ζήτημα παραβίασης της υποχρέωσης που έχει αναλάβει η Σουηδία δυνάμει του άρθρου 3 της Σύμβασης. Κατά την κυβέρνηση, για να διαπιστωθεί παραβίαση, θα πρέπει για ουσιώδεις λόγους να πιστεύεται ότι ο κύριος R.C. αντιμετωπίζει πραγματικό, συγκεκριμένο και προσωπικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 στην περίπτωση της επιστροφής του στο Ιράν.

44. Σχετικά, η κυβέρνηση επισημαίνει ότι η αξιοπιστία των ισχυρισμών του προσφεύγοντα είναι ζωτικής σημασίας για την εξέταση της υπόθεσής του και ότι πρέπει να ληφθούν ιδιαιτέρως υπόψη οι κρίσεις

που διατύπωσαν οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα, δηλαδή η Επιτροπή Μετανάστευσης, που διεξήγαγε δύο συνεντεύξεις με τον κύριο R.C. και το Δικαστήριο Μετανάστευσης, ενώπιον του οποίου παρέστη ο κύριος R.C. κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση της υπόθεσής του. Κατά την άποψη της κυβέρνησης η αξιοπιστία του προσφεύγοντα αμφισβητείται για σοβαρούς λόγους, καθώς είχε προβάλει αντιφατικούς ισχυρισμούς και παρουσίασε νέους σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας ασύλου. Για παράδειγμα, συνεκτιμώντας διεθνείς πηγές που αναφέρουν ότι δεν είναι δημόσιες οι συνεδριάσεις των επαναστατικών δικαστηρίων, ότι μόνον οι διάδικοι δικαιούνται να παρίστανται κατά τη συζήτηση της υπόθεσής τους και, κατ' εξαίρεση κάποια μέλη των οικογενειών τους, και ότι είναι αυστηροί οι έλεγχοι εισόδου και εξόδου από τους χώρους των δικαστηρίων, η κυβέρνηση εκφράζει σοβαρές αμφιβολίες για τον τρόπο με τον οποίο συνέδραμαν τον προσφεύγοντα οι φίλοι του για να αποδράσει. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι ήταν εφικτή η απόδρασή του από τη φυλακή του Ιράν λόγω της εκτεταμένης διαφθοράς που επικρατεί στη χώρα. Όμως, ουδόλως αποδεικνύει αυτόν τον ισχυρισμό, που δεν είναι σύμφωνος με όσα έχει ήδη επικαλεστεί για το σχετικό περιστατικό. Περαιτέρω, η κυβέρνηση υπογραμμίζει τις αντιφατικές πληροφορίες που παρείχε ο προσφεύγων στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας ασύλου – τόσο ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου Μετανάστευσης – για το ρόλο που διαδραμάτισε στη διαδήλωση του 2001. Επίσης, η κυβέρνηση επισημαίνει ότι, έως την εξέτασή του από ιατρό, το Νοέμβριο του 2009, ο προσφεύγων ουδέποτε ανέφερε ότι τον είχαν μαστιγώσει στη φυλακή. Τούτο ισχύει και για τον ισχυρισμό του ότι τον χτύπησαν στις επιγονατίδες με κοντάκια όπλων. Νωρίτερα είχε επικαλεστεί ότι τον είχαν κλωτσήσει στις επιγονατίδες.

45. Όσον αφορά στην από 14.11.2008 ιατροδικαστική έκθεση, η κυβέρνηση – σημειώνοντας ότι η Επιτροπή Μετανάστευσης έκρινε ανεπαρκές το πρώτο ιατρικό πιστοποιητικό που προσκόμισε ο προσφεύγων για να αποδείξει τα τραύματα που φέρει λόγω των βασανιστηρίων – εκφράζει τη λύπη της επειδή πρόκειται να εξεταστεί το πρώτον από το Δικαστήριο και θεωρεί ότι ο προσφεύγων όφειλε να υποβληθεί σε ιατρικές εξετάσεις στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας, εφόσον θεωρούσε ότι ήταν κρίσιμο στοιχείο για την υπόθεσή του. Σε κάθε περίπτωση, κατά την κυβέρνηση τα ευρήματα της ιατρικής έκθεσης πρέπει να αξιολογηθούν προσεκτικά, ιδίως όσον αφορά στην προέλευση και στα αίτια των τραυματισμών που αναφέρονται σε αυτήν αλλά και στο χρόνο που είχαν επισυμβεί. Και τούτο, επειδή ο προσφεύγων υποβλήθηκε στη σχετική ιατρική εξέταση μετά πάροδο επταετίας από τα επικαλούμενα βασανιστήρια και παρέλειψε να ενημερώσει τον ιατρό για άλλες πιθανές αιτίες κάποιων εκ των τραυμάτων του. Ως εκ τούτου, κατά την άποψη της κυβέρνησης, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι τα ευρήματα που αφορούν στο σαγόνι, στην οδοντοστοιχία, στα γόνατα και στους μηρούς του προσφεύγοντα μπορεί να οφείλονται στην πρότερη δραστηριότητά του στο Ιράν, ως ποδοσφαιριστή.

46. Ωστόσο, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα είναι σε κάποιο βαθμό ακριβείς, η κυβέρνηση εμμένει στη θέση της, κατά την οποία δεν διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 της Σύμβασης. Κατά την κυβέρνηση, η πολιτική δράση που επικαλέστηκε ο προσφεύγων ήταν περιορισμένης εμβέλειας, αφορά σε αρκετά χρόνια πριν, ενώ σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του ουδέποτε δραστηριοποιήθηκε στην πολιτική αφότου εγκατέλειψε το Ιράν. Επιπλέον, δεν κατέθεσε κάποιο έγγραφο ή άλλα στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι ιρανικές αρχές ενδιαφέρονται σήμερα για το πρόσωπό του. Αναφορικά με τις κλήσεις που οι ιρανικές αρχές απέστειλαν στη σύζυγο και στον πατέρα του προσφεύγοντα, η κυβέρνηση παραπέμπει στις σχετικές παρατηρήσεις της κατά την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής, με τις οποίες αμφισβήτησε τη γνησιότητά τους με βάση αποτελέσματα έρευνας που διενήργησε επί του θέματος η Σουηδική πρεσβεία στην Τεχεράνη. Από την έρευνα δεν προέκυψε ότι οι κλήσεις είναι αυθεντικές. Επομένως, είναι ασαφείς για την κυβέρνηση οι λόγοι και ο τρόπος με τον οποίον οι ιρανικές αρχές θα επιδείξουν ενδιαφέρον για τον προσφεύγοντα στην περίπτωση της επιστροφής του. Επιπλέον, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Σουηδικής πρεσβείας στην Τεχεράνη, μόνον πρόστιμο επιβάλλεται στους επαναπατριζόμενους πολίτες του Ιράν που έχουν αναχωρήσει παράνομα από τη χώρα.

47. Ενόψει των ανωτέρω, κατά την κυβέρνηση οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα δεν αποδεικνύουν ότι κινδυνεύει να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 της Σύμβασης στην περίπτωση της επιστροφής του στο Ιράν.

B. Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

48. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με γενικά παραδεδεγμένη αρχή του διεθνούς δικαίου, τα συμβαλλόμενα κράτη έχουν την εξουσία, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει δυνάμει των διεθνών συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένης της Σύμβασης, να ελέγχουν την είσοδο, τη διαμονή

και την απομάκρυνση των αλλοδαπών². Ωστόσο, τα συμβαλλόμενα κράτη ευθύνονται δυνάμει του άρθρου 3 της Σύμβασης, όταν για ουσιαστικούς λόγους πιστεύεται ότι ο απειλούμενος με την απομάκρυνση αλλοδαπός αντιμετωπίζει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3. Σε παρόμοιες περιπτώσεις το άρθρο 3 απαγορεύει την απομάκρυνση του ενδιαφερόμενου στην εν λόγω χώρα³.

49. Γνωρίζοντας τις σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου που διαπράττονται στο Ιράν, όπως αποτυπώνονται σε εκθέσεις διεθνών και κυβερνητικών οργανισμών, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, λόγω της φύσης τους, δεν συνεπάγονται καθεαυτές, την παραβίαση της Σύμβασης στην περίπτωση που ο προσφεύγων απομακρυνθεί σε αυτήν τη χώρα. Επομένως, το Δικαστήριο οφείλει να διαπιστώσει εάν, λόγω της ιδιαίτερης προσωπικής κατάστασης του προσφεύγοντα, η επιστροφή του στο Ιράν παραβιάζει το άρθρο 3 της Σύμβασης.

50. Το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι, λόγω της ιδιαίτερης κατάστασης που βιώνουν οι αιτούντες άσυλο, κατά την εξέταση της υπόθεσής τους είναι συχνά αναγκαία η εφαρμογή του ευεργετήματος της αμφιβολίας προκειμένου για την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ισχυρισμών τους και των σχετικών αποδεικτικών εγγράφων που επικαλούνται. Ωστόσο, όταν για σοβαρούς λόγους αμφισβητείται η ακρίβεια των πληροφοριών που επικαλούνται, οι αιτούντες άσυλο οφείλουν να παράσχουν ικανοποιητικές εξηγήσεις για τις σχετικές αντιφάσεις⁴. Κατ' αρχήν, ο προσφεύγων οφείλει να επικαλεστεί αποδεικτικά στοιχεία ικανά να τεκμηριώσουν ότι στην περίπτωση εκτέλεσης του καταγγελλόμενου μέτρου εκτίθεται σε πραγματικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση που παραβιάζει το άρθρο 3⁵. Εφόσον προσκομίσει παρόμοια αποδεικτικά στοιχεία η κυβέρνηση οφείλει να τα αξιολογήσει και να αποφανθεί επί της ακρίβειάς τους.

51. Προκειμένου να διαπιστώσει αν υπάρχει κίνδυνος κακομεταχείρισης, το Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει τις προβλέψιμες συνέπειες της απομάκρυνσης του προσφεύγοντα στο Ιράν συνεκτιμώντας τη γενική κατάσταση που επικρατεί σε αυτήν τη χώρα καθώς και τις προσωπικές περιστάσεις του κυρίου R.C.⁶.

52. Το Δικαστήριο σημειώνει κατ' αρχήν ότι οι διάδικοι δεν συμφωνούν όσον αφορά στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και ότι η κυβέρνηση αμφισβήτησε την αξιοπιστία του προσφεύγοντα και, σχετικά, υπογράμμισε τις αντιφάσεις στις οποίες υπέπεσε στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας εξέτασης του αιτήματός του για διεθνή προστασία. Το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι, σε υποθέσεις όπως η υπό κρίση, είναι συχνά δύσκολο να αποδειχθούν με ακρίβεια τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά. Κρίνει ότι, κατά κανόνα, οι εθνικές αρχές είναι σε θέση να αξιολογήσουν καλλίτερα όχι μόνο τα γεγονότα, αλλά, ειδικότερα, την αξιοπιστία των μαρτύρων, δεδομένου ότι έχουν την ευκαιρία της άμεσης επαφής, ακρόασης και αξιολόγησης της συμπεριφοράς του ενδιαφερόμενου προσώπου. Ωστόσο, συνεκτιμώντας τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, το Δικαστήριο δεν συμμερίζεται τη θέση της κυβέρνησης, που υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες που παρείχε ο προσφεύγων υποθάλπουν τη γενικότερη αξιοπιστία των ισχυρισμών του και επισημαίνει ότι ένας εκ των δικαστών του Δικαστηρίου Μετανάστευσης εκτίμησε ότι ο προσφεύγων προέβαλε αξιόπιστους ισχυρισμούς και ότι συνέτρεχαν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση ασύλου. Περαιτέρω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι ο προσφεύγων ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι ήταν μέλος πολιτικού κόμματος ή οιασδήποτε οργάνωσης ή ένωσης προσώπων. Κατ' επανάληψη προέβαλε ότι εξέφρασε την αντίθεσή του στο ιρανικό καθεστώς με μόνη τη συμμετοχή του σε διαδηλώσεις και ότι, συνελήφθη και υπέστη βασανιστήρια από τις αρχές του Ιράν μετά τη διαδήλωση του 2001. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων επικαλέστηκε καθόλη την εθνική διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα τα ίδια πραγματικά περιστατικά και ότι, οι ασάφειες κάποιων πτυχών των ισχυρισμών του, όπως για παράδειγμα αυτών που αφορούν στην απόδρασή του από τις φυλακές, δεν υπονομεύουν την εν γένει αξιοπιστία του.

53. Πρώτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, για να αποδείξει τα βασανιστήρια που υπέστη, ο προσφεύγων προσκόμισε κατ' αρχήν ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης σχετική ιατρική βεβαίωση. Πα-

² Σχετικά το Δικαστήριο παραπέμπει στη σκέψη 54 της απόφασης του Τμήματος Μείζονος Συνθέσεως επί της υπόθεσης *Üner κατά Ολλανδίας*, Προσφυγή No. 46410/99, δημοσιευμένη σε ECHR 2006-XII.

³ Σχετικά, το Δικαστήριο παραπέμπει στη σκέψη 125 της απόφασης του Τμήματος Μείζονος Συνθέσεως επί της υπόθεσης *Saadí κατά Ιταλίας*, Προσφυγή No. 37201/06, δημοσιευμένη σε ECHR 2008.

⁴ Το Δικαστήριο παραπέμπει, μεταξύ άλλων, στην από 8.3.2007 απόφασή του επί της υπόθεσης *Collins και Akasiebie κατά Σουηδίας* (Προσφυγή No. 23944/05) και στην από 21.6.2005 απόφασή του επί της υπόθεσης *Matsiukhina και Matsiukhin κατά Σουηδίας* (Προσφυγή No. 31260/04).

⁵ Το Δικαστήριο παραπέμπει σχετικά στη σκέψη 167 της από 26.7.2005 απόφασής του επί της υπόθεσης *N. κατά Φινλανδίας* (Προσφυγή No. 38885/02) και στη σκέψη 117 της από 27.7.2008 απόφασής του επί της υπόθεσης *N.A. κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (Προσφυγή No. 25904/07)

⁶ Σχετικά το Δικαστήριο παραπέμπει στη σκέψη 108 της από 30.10.1991 απόφασής του επί της υπόθεσης *Vilvarajah και άλλοι κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, (δημοσιευμένης σε Series A no. 215).

ρότι η βεβαίωση αυτή δεν είχε συνταχθεί από εμπειρογνώμονα, ειδικευμένο στην αξιολόγηση των τραυμάτων των βασανιστηρίων, κατά το Δικαστήριο παρείχε ισχυρές ενδείξεις, που επιβεβαίωναν τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, κατά τους οποίους οι ουλές και τα τραύματα που έφερε στο σώμα του οφείλονταν σε κακομεταχείριση ή βασανιστήρια. Σε παρόμοιες περιστάσεις, η Επιτροπή Μετανάστευσης όφειλε να διαλευκάνει τις αιτίες που προκάλεσαν τις ουλές. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, ενόψει της εκ πρώτης όψης (*prima facie*) διαπίστωσης των αιτίων που προκάλεσαν τις ουλές στο σώμα του προσφεύγοντα, η Επιτροπή Μετανάστευσης όφειλε να αναζητήσει τη συνδρομή εμπειρογνώμονα προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά. Παρέλειψε να αναλάβει παρόμοια πρωτοβουλία. Εξάλλου, την ίδια στάση τήρησαν και τα εθνικά δικαστήρια που εξέτασαν την υπόθεση του προσφεύγοντα. Και ενώ κατ' αρχήν, ο προσφεύγων φέρει το βάρος να αποδείξει τους ισχυρισμούς του, το Δικαστήριο διαφωνεί με τη θέση της κυβέρνησης ότι υποχρεούτο να προσκομίσει γνωμοδότηση εμπειρογνώμονα, ειδικευμένου σε θέματα βασανιστηρίων. Σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, το κράτος υποχρεούται να εξακριβώσει όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, ειδικά όταν υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις, από τις οποίες προκύπτει ότι τα τραύματα του προσφεύγοντα μπορεί να έχουν προκληθεί από βασανιστήρια. Σχετικά, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, στην ιατροδικαστική έκθεση, που εκδόθηκε μετά από αίτημά του, καταγράφονται πολλές ουλές που διαγνώστηκαν στο σώμα του προσφεύγοντα. Παρότι κάποιες εξ αυτών μπορεί να μην οφείλονται σε βασανιστήρια, το Δικαστήριο δέχεται το συμπέρασμα της ιατροδικαστικής έκθεσης, κατά το οποίο, τα τραύματα που φέρει ο προσφεύγων, έχουν προκληθεί από άλλα πρόσωπα και με τον τρόπο που περιέγραψε, και επομένως αποδεικνύουν ότι υπήρξε θύμα βασανιστηρίων. Επομένως, τα ιατρικά αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα.

54. Δεύτερον, από τις διαθέσιμες πληροφορίες για την κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν, προκύπτει ότι οι ιρανικές αρχές συχνά διατάσσουν την κράτηση και υποβάλλουν σε κακομεταχείριση πολίτες που συμμετέχουν σε ειρηνικές διαδηλώσεις που οργανώνονται στη χώρα. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι, δεν κινδυνεύουν να υποστούν το μέτρο της κράτησης, κακομεταχείριση ή βασανιστήρια μόνον οι αρχηγοί των πολιτικών οργανώσεων ή άλλες εξέχουσες προσωπικότητες, αλλά κάθε πολίτης που διαδηλώνει ή με οποιονδήποτε τρόπο αντιτίθεται στο ισχύον καθεστώς. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, ο προσφεύγων πρόεβαλε ενώπιόν του αλλά και ενώπιον των εθνικών αρχών ότι συνελήφθη με άλλους διαδηλωτές τον Ιούλιο του 2001, όταν συμμετείχε σε διαμαρτυρία κατά του καθεστώτος, και ότι υπέστη βασανιστήρια μετά τη σύλληψή του, ενόσω ήταν κρατούμενος. Επομένως, ο σχετικός ισχυρισμός του ανταποκρίνεται στις διαθέσιμες πληροφορίες ανεξάρτητων πηγών για την κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν.

55. Ενόψει των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων τεκμηρίωσε τον ισχυρισμό του ότι κρατήθηκε και βασανίστηκε από τις ιρανικές αρχές μετά από διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2001. Δεδομένου ότι είναι απόλυτη η προστασία από τη μεταχείριση που απαγορεύει η διάταξη του άρθρου 3 της Σύμβασης, τα συμβαλλόμενα κράτη υποχρεούνται να μην απομακρύνουν οιοδήποτε πρόσωπο σε χώρα, όπου διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί παρόμοια μεταχείριση⁷. Επομένως, πρέπει να διερευνηθεί κατά πόσον ο προσφεύγων διατρέχει τον πραγματικό κίνδυνο να υποστεί παρόμοια μεταχείριση στην περίπτωση της επιστροφής του στο Ιράν. Λαμβάνοντας υπόψη την κρίση του, κατά την οποία ο κύριος R.C. απέδειξε ότι είναι θύμα βασανιστηρίων, το Δικαστήριο εκτιμά ότι το συμβαλλόμενο κράτος φέρει το βάρος της άρσης κάθε αμφιβολίας όσον αφορά στον κίνδυνο να υποστεί εκ νέου ο προσφεύγων – στην περίπτωση της απομάκρυνσής του στο Ιράν – μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3.

56. Για την αξιολόγηση αυτού του κινδύνου, πρέπει κατ' αρχήν να συνεκτιμηθούν η ιδιαίτερα τεταμένη κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο Ιράν καθώς και η επιδείνωση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου μετά τις εκλογές του Ιουνίου του 2009⁸. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο

⁷ Σχετικά, το Δικαστήριο παραπέμπει στη σκέψη 238 της απόφασής του επί της υπόθεσης *Saadi κατά Ιταλίας* (βλέπε ανωτέρω υποσημείωση 3).

⁸ Για την αξιολόγηση του κινδύνου το Δικαστήριο έλαβε υπόψη τους τις εξής εκθέσεις: την απόφαση 1678 που υιοθέτησε η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το Ιράν στις 25.6.2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4a51f0690.html>), την έκθεση A/64/357 που υιοθέτησε ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ για την «Κατάσταση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν» στις 23.9.2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4ad87b962.html>), τις εκθέσεις που εξέδωσαν το 2009 για την κατάσταση των δικαιωμάτων του ανθρώπου οι οργανώσεις Human Rights Watch και Διεθνής Αμνηστία και το άρθρο που δημοσίευσε η Διεθνής Αμνηστία στις 4.8.2009 με τον τίτλο «*Over 100 Iranians face grossly unfair trials*» (βλέπε σε: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4a8136f7c.html>), την έκθεση που δημοσίευσε τον Αύγουστο του 2009 το Υπουργείο Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου για την κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν (βλέπε σε: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4a8126cf2.html>), την έκθεση «Human Rights Situation for Minorities, Women and Converts, and Entry and Exit Procedures, ID Cards, Summons and Reporting, etc.» που δημοσίευσε τον Αύγουστο

ειδικότερος κίνδυνος που διατρέχουν οι Ιρανοί που επιστρέφουν στην πατρίδα τους, στις περιπτώσεις όπου αδυνατούν να αποδείξουν ότι αναχώρησαν νόμιμα από αυτήν. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, από πληροφορίες ανεξάρτητων διεθνών πηγών, προκύπτει ότι, σε περιπτώσεις όπως είναι αυτή του προσφεύγοντα, είναι εξαιρετικά πιθανό να ελεγχθεί η νομιμότητα της αναχώρησης κατά την επιστροφή του ενδιαφερόμενου στο Ιράν. Ειδικότερα, υπογραμμίζει ότι, ο κύριος R.C. πρόεβαλε ότι αναχώρησε παράνομα από το Ιράν και ότι η κυβέρνηση του συμβαλλόμενου κράτους δεν ανταπέδωσε το σχετικό ισχυρισμό του. Ως εκ τούτου, υπό το φως των διαθέσιμων πληροφοριών, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, είναι πιθανό, η παράνομη έξοδος του προσφεύγοντα από τη χώρα να προσελκύσει την προσοχή των Ιρανικών αρχών και να αποκαλυφθεί το παρελθόν του. Το σωρευτικό αποτέλεσμα των προαναφερόμενων δεδομένων επιβαρύνει τον κίνδυνο που ήδη διατρέχει ο προσφεύγων στο Ιράν⁹.

57. Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστευτεί ότι ο προσφεύγων διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να κρατηθεί και να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 της Σύμβασης στην περίπτωση της απέλασής του στο Ιράν υπό τις παρούσες συνθήκες. Επομένως, κατά το Δικαστήριο η εκτέλεση της απόφασης απέλασης του προσφεύγοντα παραβιάζει το άρθρο 3 της Σύμβασης.

Το Δικαστήριο απεφάνθη με έξι ψήφους υπέρ έναντι μίας κατά ότι απέλαση του προσφεύγοντα στο Ιράν παραβιάζει το άρθρο 3 της Σύμβασης.

Μειοψηφούσα άποψη της δικαστή Fura: 1. Δεν συμμερίζομαι την άποψη της πλειοψηφίας που απεφάνθη ότι η απέλαση του προσφεύγοντα στο Ιράν παραβιάζει τη διάταξη του άρθρου 3 της Σύμβασης. Και τούτο για τους εξής λόγους:

2. Όπως και η κυβέρνηση, θεωρώ ότι ο προσφεύγων παρέλειψε να αποδείξει ότι η εκτέλεση της απόφασης απέλασης στο Ιράν τον εκθέσει σε πραγματικό κίνδυνο να συλληφθεί και να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3.

3. Αφετηρία κάθε ισχυρισμού που αφορά στην παραβίαση της Σύμβασης είναι η τεκμηρίωση των σχετικών πραγματικών περιστατικών. Ενδεχομένως, μπορεί να είναι δύσκολο για τον προσφεύγοντα η εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης. Ωστόσο, οφείλει να συμμορφωθεί με αυτήν, ακόμη και σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση. Κατ' αρχήν, ο προσφεύγων οφείλει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να τεκμηριώσουν ότι, στην περίπτωση εκτέλεσης του καταγγελλόμενου μέτρου, υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστευτεί ότι, διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να εκτεθεί σε μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3¹⁰. Μόνο στην περίπτωση που ο προσφεύγων αποδείξει τους ισχυρισμούς του η κυβέρνηση υποχρεούται να άρει κάθε αμφιβολία ως προς την αξιοπιστία τους. Σε διαφορετική περίπτωση παραβιάζεται η Σύμβαση.

4. Δεν είμαι πεπεισμένη ότι ο προσφεύγων απέδειξε εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) ότι είναι θύμα βασανιστηρίων προσκομίζοντας τα αναγκαία στοιχεία τεκμηρίωσης των ισχυρισμών του, συμπεριλαμβανομένου του ιατρικού πιστοποιητικού που εκδόθηκε από ιατροδικαστή το Νοέμβριο του 2008.

5. Κατά την εξέταση της υπόθεσης, οι εθνικές αρχές υποχρεούνται να αξιολογήσουν τα στοιχεία που παρουσιάζουν οι διάδικοι. Σε αυτό το πλαίσιο, ενδέχεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες όταν αμφισβητούνται τα πραγματικά περιστατικά. Επιβάλλεται η αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων και, κατ' ουσίαν, της αξιοπιστίας των ισχυρισμών του ενδιαφερόμενου. Σε σχέση με τα διεθνή δικαστήρια, τα εθνικά δικαστήρια έχουν συνήθως μεγαλύτερη ευχέρεια κατά την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων και της αξιοπιστίας του ενδιαφερόμενου, κυρίως λόγω της δυνατότητας της άμεσης επικοινωνίας και της ακρόασης των διαδίκων.

6. Εν προκειμένω, η υπόθεση του προσφεύγοντα εξετάστηκε από διάφορα όργανα και δικαστήρια της σουηδικής έννομης τάξης, τόσο σε διοικητικό όσο και σε δικαστικό επίπεδο. Ζήτησε άσυλο στη Σουηδία, όπου έφθασε το 2004, σε ηλικία 38 ετών. Σε αυτό το πλαίσιο άσκησε το δικαίωμά του σε νομική συνδρομή, που του παρείχε ο ίδιος σύμβουλος, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Υποστήριξε ενώπιον των σουηδικών αρχών ότι οι ιρανικές αρχές διέταξαν την κράτησή του και ότι υπέστη βασανιστήρια. Τελικώς, το 2003 πέτυχε να αποδράσει από τις ιρανικές φυλακές. Ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης κατέθεσε ιατρική βεβαίωση.

του 2009 η Υπηρεσία Μετανάστευσης της Δανίας και στηρίζεται σε επιτόπια επίσκεψη που πραγματοποίησε στο Ιράν από τις 24/8 έως τις 2/9/2008.

⁹ Σχετικά, το Δικαστήριο παραπέμπει *mutatis mutandis* στις σκέψεις 134-136 της από 17.7.2008 απόφασής του επί της υπόθεσης *N.A. κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (Προσφυγή No. 25904/07).

¹⁰ Σχετικά, η δικαστής παραπέμπει στη σκέψη 167 της από 26.7.2005 απόφασης του Δικαστηρίου επί της υπόθεσης *N. κατά Φινλανδίας, Προσφυγή No. 3885/02* (βλέπε ανωτέρω υποσημείωση 5) και στη σκέψη 111 της από 17.7.2008 απόφασης του Δικαστηρίου επί της υπόθεσης *N.A. κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (Προσφυγή No. 25904/07).

7. Από τη βεβαίωση αυτή, που εκδόθηκε από παθολόγο, προκύπτουν ενδείξεις, κατά τις οποίες τα τραύματα που φέρει ο προσφεύγων ενδεχομένως να οφείλονται σε κακομεταχείριση ή βασανιστήρια. Ωστόσο, κατά την άποψη της πλειοψηφίας¹¹, οι εθνικές αρχές όφειλαν, στο μέτρο που αμφέβαλαν για τα βασανιστήρια που επικαλέστηκε ο προσφεύγων, να τον παραπέμψουν σε εμπειρογνώμονα προκειμένου να αποφανθεί επί των αιτιών των ουλών του. Σε σχέση με την πλειοψηφία του Δικαστηρίου, νοιώθω ανασφάλεια και είμαι διστακτική όσον αφορά στην παροχή ειδικευμένων κατευθυντήριων οδηγιών στις εθνικές αρχές για το διαδικαστικό μέτρο που οφείλουν να διατάξουν και όσον αφορά στην εξαγωγή συμπεράσματος που στηρίζεται στα στοιχεία μιας υπόθεσης όπου δεν είχα την ευκαιρία της άμεσης επικοινωνίας με τους διαδίκους και αφορά σε πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα πριν από επτά χρόνια.

8. Σε μεταγενέστερο στάδιο της εθνικής διαδικασίας ασύλου, ο προσφεύγων προσέθεσε ότι συμμετείχε στην οργάνωση διαδηλώσεων, χωρίς να αναφερθεί λεπτομερειακά στον τόπο που αυτές πραγματοποιήθηκαν ή στο περιεχόμενό τους. Επίσης, παραμένει ασαφής η φύση της κριτικής του προσφεύγοντα για το ιρανικό καθεστώς, παρότι κατ' επανάληψη ρωτήθηκε να τη διευκρινίσει.

9. Η ιατροδικαστική έκθεση που εκδόθηκε το Νοέμβριο του 2008, **αφού** οι εθνικές αρχές είχαν ολοκληρώσει την εξέταση του αιτήματος του προσφεύγοντα, καταλήγει ότι από τα ευρήματα προκύπτουν ισχυρές ενδείξεις για τα βασανιστήρια που επικαλέστηκε ο προσφεύγων ότι υπέστη το 2001.

10. Κατά την άποψη της πλειοψηφίας, αυτή η ιατροδικαστική έκθεση αρκεί για να αντισταθμιστούν οι αντιφάσεις των ισχυρισμών του προσφεύγοντα¹². Διαφωνώ ως προς αυτήν τη θέση. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και να αξιολογούνται με τρόπο συνολικό και ολοκληρωμένο όλα τα στοιχεία της αποδεικτικής διαδικασίας. Έτσι, αδυνατώ να διαπιστώσω ότι οι σουηδικές αρχές δεν εκπλήρωσαν αυτό το καθήκον τους. Σχετικά, δεν μπορώ να συμφωνήσω με την πλειοψηφία του Δικαστηρίου, ακόμα και αν συνεκτιμήσω ότι οι εθνικές αρχές δεν είχαν στη διάθεσή τους την ιατροδικαστική έκθεση αλλά και τη δύσκολη κατάσταση που επικρατεί εν γένει στο Ιράν.

11. Ο προσφεύγων δεν επικαλέστηκε ειδικότερα ότι διατρέχει τον κίνδυνο να υποστεί έλεγχο στα σύνορα του Ιράν. Πρόκειται για διαπίστωση που η πλειοψηφία του Δικαστηρίου στηρίζει στις διεθνείς εκθέσεις που αφορούν στη γενική κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν και στην πρακτική που εφαρμόζουν οι Ιρανικές αρχές και, ειδικότερα, στη μεταχείριση που μπορεί να αναμένουν οι Ιρανοί που επιστρέφουν στη χώρα τους χωρίς έγκυρα ταξιδιωτικά έγγραφα.

12. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, εάν επιστρέψει σήμερα στο Ιράν, μετά από 7χρονη παραμονή στο εξωτερικό, διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 της Σύμβασης λόγω της δράσης του στη διοργάνωση αντικαθεστωτικών διαδηλώσεων, της κράτησης, των βασανιστηρίων που υπέστη από τις Ιρανικές αρχές, της μακρόχρονης παραμονής του στο εξωτερικό και των κλήσεων που οι Ιρανικές αρχές κοινοποίησαν σε μέλη της οικογένειάς του.

13. Μόνα τα βασανιστήρια που πιθανότατα υπέστη ο προσφεύγων από τις αρχές του Ιράν δεν τεκμηριώνουν αυτά καθεαυτά τον ισχυρισμό του ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί εκ νέου βασανιστήρια εάν απομακρυνθεί στη χώρα καταγωγής του. Εν προκειμένω, διαφωνώ με την πλειοψηφία του Δικαστηρίου¹³. Δεν είναι σύμφωνη με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου¹⁴ η θέση της πλειοψηφίας, κατά την οποία το κράτος ευθύνεται να άρει κάθε αμφιβολία όσον αφορά στον κίνδυνο που διατρέχει ο προσφεύγων να υποστεί εκ νέου μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 στην περίπτωση της απέλασής του. Επιπλέον, αδυνατώ να κατανοήσω με ποιο μέτρο τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να επιδιώξουν την επίτευξη αυτού του σκοπού.

14. Για τους προαναφερόμενους λόγους συντάσσομαι με την εκτίμηση των σουηδικών αρχών και αδυνατώ να δεχθώ ότι ο προσφεύγων τεκμηρίωσε τους ισχυρισμούς του.

Εκτέλεση της απόφασης¹⁵: Στις 2.7.2010 η Επιτροπή Μετανάστευσης αποφάσισε να χορηγήσει στον προσφεύγοντα άδεια μόνιμης διαμονής στη Σουηδία. Αναμένεται η λήψη μέτρων γενικού ενδιαφέροντος.

¹¹ Σκέψη 53 της απόφασης.

¹² Σκέψεις 52 και 53 της απόφασης.

¹³ Βλέπε σκέψη 55 της απόφασης.

¹⁴ Βλέπε, μεταξύ άλλων την απόφαση επί της υπόθεσης *Saadi κατά Ιταλίας*.

¹⁵ Σημείωση της επιμελήτριας: για περισσότερες πληροφορίες βλέπε <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-121469>.